

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fișă de bune practici

EVALUAȚI LOCUL "OBIECTULUI AUTIST"

Trunchiul L de la a Liniști

Contact : JL Lenoir.

1/Context.

Le contexte envisagé peut être une école primaire ou un collège Contextul prezentat poate fi o școală primară sau colegiu.

2/Obiective.

Scopul acestei fișe este dublu: **în primul rând, să permită evaluarea funcției și a locului așa-numitului obiect "autism" însoțit de un copil cu cerințe educaționale specifice și, pe de altă parte, să limiteze efectele invadării psihicului elevului prin acest obiect.**

Provocarea aici va fi aceea de a ține cont de această modalitate particulară de relaționare obiect (care este atât de a permite, și chiar de a susține, dar și de a limita) pentru a permite elevului să reintroducă dinamica învățarea și clasa de viață a grupului.

3/ Derularea " Bunei practici".

Suntem într-o clasă obișnuită în care un copil are tulburări de spectru autism. Se întoarce uneori la un anumit obiect (ceea ce pare să-l liniștească, dar concomitent, în același timp, constrânge orice formă de relație intersubiectivă), confruntându-i pe profesioniști cu un paradox și, prin urmare, o dificultate de a gândi o poziționare care ar fi relevantă și să țină aproape de nevoile de bază ale copilului.

Problema practică a acestei fișe va consta în a permite copilului să limiteze locul pe care acest obiect autist îl are în viața de zi cu zi sau într-o situație de învățare, în special prin limitarea a ceea ce este pentru el cauza unei frustrări emoționale.

Înțelegerea funcției obiectului autist într-un context de învățare este complexă. Dacă funcția "jucării " (care este un obiect tranzitoriu) este de a permite copilului să experimenteze separarea de figurile sale de atașament într-un mod progresiv, trebuie remarcat faptul că obiectul autist nu are aceeași funcție. Este un obiect cu care copilul, în timpul unei activități pedagogice sau într-o perioadă de schimb între profesor și grupul de elevi, poate fi brusc "conectat". Copilul, din cauza hipersensibilității specifice autismului, se îndoaie pe un obiect cu un interes limitat și într-o dinamică de repetiție stereotipică a aceleiași experiențe motorii și senzoriale (de exemplu pentru a transforma o minge între degetul mare și indicele său, sau rotirea roților unei mașini mici pe obraz), pentru a face față cu ceea ce simte ca un risc de dezorganizare emoțională.

Confruntat cu acest recurs al copilului autist la un obiect, profesorul poate:

- **Nu vă concentrați activitatea pe stabilirea interdicțiilor în ceea ce privește obiectul autist** (acest obiect permițându-i să structureze raportul său către mediul social și a simțit emoțional), ci pe locul de muncă și pe o limitare a utilizării sale. Un loc de muncă care trebuie făcut într-un mod adaptat singularității fiecărei situații.

Această limitare poate avea loc, în special, la nivelurile spațiale și temporale, adică prin definirea în momentul în care copilul poate solicita obiectul și, pe de altă parte, prin definirea domeniilor în care copilul poate solicita obiectul. Este important să repetați aceiași pași de fiecare dată, în aceeași ordine, în același loc, bine marcat de copil.

În plus, se poate imagina o abordare evoluționistă cu privire la locul obiectului care merge de la un capăt la altul și vizibil pentru a se ascunde. La început, când copilul descoperă o nouă clasă sau o activitate, el își poate plasa primul obiect pe masă lângă el, vizibil în mod clar. Puțin câte puțin, putem introduce mai multă distanță (de exemplu, pentru a-l pune pe el pe un mobilier la înălțime, obiectul rămânând bine la vedere).

Când copilul este capabil, el poate să-și păstreze obiectul într-un loc imuabil (mai întâi în apropierea lui, în buzunar, de exemplu, apoi mai departe, de exemplu în dulapul său). Aceste principii trebuie să fie elaborate împreună cu copilul și trebuie reevaluate pentru fiecare copil, în funcție de singularitatea evenimentelor pe care le trăiește.

- Să pună în practică **un cadru educațional care să permită copilului să își exprime emoțiile**.

Această lucrare de exprimare și narațiune a emoțiilor și sentimentelor îi va permite copilului să-și organizeze emoțiile, să le structureze, să pună sens în evenimentele pe care le trăiește și să învețe de la alții prin imitarea lor. Pentru a face acest lucru, profesorul poate folosi un set de instrumente didactice:

- ✓ Se va putea baza pe texte direcționate care să permită schimburi și o lucrare de narațiune și numire a emoțiilor și personajelor simțite.
- ✓ Poate să folosească și ajutoare vizuale reprezentând gama de situații emoționale care să permită copilului să dea sens sentimentelor sale și să se poziționeze ca subiect implicat în viața sa emoțională. Aceste ajutoare vizuale pot lua forma unor fotografii sau pictograme, alegerea acestor imagini va fi elaborată, pe cât posibil cu copilul sau cu părinții săi, în funcție de capacitățile și particularitățile sale (folosindu-se de exemplu interesele sale restricționate și ceea ce deja știe). Astfel, realizarea fotografiilor de obiecte familiare ale copilului în familia sa îi poate promova identificarea în sala de clasă.

- Stabilirea unui cadru pedagogic care să permită copilului să identifice convențiile și codurile sociale.

Lipsa de cunoștințe legate de aceste coduri poate pune într-adevăr copilul într-o delicată și anxietate, lucrul la aceste criterii sociale va preveni anxietatea și vectorii de dificultăți de gestionare emoțională. Pentru a face acest lucru, profesorul poate folosi **un set de instrumente pedagogice**:

- ✓ Utilizarea suporturilor (texte, fotografii, extrase de film) din care pot fi explicate codurile sociale și convențiile sociale. Această explicație va permite copilului să facă față unor situații sociale altfel de neînțelese și astfel să structureze și să anticipeze interacțiunile sale sociale.
- ✓ Folosirea reflecțiilor colective asupra unor situații sociale concrete potențiale poate fi foarte bogată pentru copilul care prezintă autism pentru a-și imagina posibilele comportamente și reacții într-un anumit context și să poată, puțin câte puțin, să identifice emoții puțin mai bune pe de altă parte și ceea ce se poate aștepta ca răspuns.

4/ Evaluarea activității

- Verificați bunăstarea copilului în situația colectivă și de învățare. Este capabil să participe la ore de clasă și alte activități? Nu e prea introvertit? Este cu adevărat în schimbul cu grupul de copii sau în special cu unii? Este într-o formă de schimb cu adulții din jurul lui? Este numărul de "crize" mai mare sau mai mic ??
- Oferiți spații de cuvinte cu grupul de copii, profesori, îngrijitori și, eventual, familia, pentru a afla ceea ce simte copilul, ce poate spune despre ce încercăm să facem în școală. Este bine stabilit în locul în care încercăm să-l facem?

5/ Limite.

În situațiile de tulburări ale spectrului autismului aceste obiecte pot părea într-adevăr să preia spațiul, să invadeze spațiul psihic al copilului și să-i monopolizeze atenția până când vor ajunge să devină hermetici pentru orice schimb și orice relație de învățare. Dar trebuie de asemenea să se țină cont de faptul că aceste obiecte au, de asemenea, o funcție de localizare, autoreglare și structurare a experiențelor corporale și emoționale pe care le simte copilul.

6/ Perspective.

Prendre en compte cette modalité particulière de relation d'objet permet à l'élève de se réinscrire dans la dynamique d'apprentissage et la vie du groupe classe, ce qui ouvre de nouveaux possibles du point de vue éducatif et pédagogique, et l'accès à de nouvelles compétences et habiletés pour l'enfant accompagné : ouverture à l'altérité, travail d'individuation et de socialisation, habiletés sociales. Cette dimension d'accompagnement peut ainsi se voir complétée par la prise en compte des modalités singulières d'expression affectives et émotionnelles des enfants à besoins éducatifs particuliers. Luând în considerare această modalitate particulară de relaționare cu obiectul permite elevului să reintre în dinamica învățării și în viața grupului din clasă, ceea ce deschide noi posibilități din punct de vedere educațional și pedagogic și accesul la noi abilități pentru copilul : deschiderea spre colegi, munca de individualizare și socializare, aptitudinile sociale. Această dimensiune poate fi astfel completată ținând cont de modalitățile particulare de exprimare a copiilor cu C.E.S.